

ikke støtter en forudgående konklusion vedrørende maksimal pris.

Et *mindretal* i udvalget (DF) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget mener, det er påkrævet at gennemføre en landsdækkende undersøgelse, der tager fat om en række centrale problemer, der vedrører de kommunale madordninger.

Det er vigtigt at understrege, at mange kommuner tilbyder gode madordninger med sund og nærende mad af høj kvalitet til rimelige priser, så man kan ikke generelt sige, at standarden i landets kommuner er for ringe, men både kvaliteten af maden og det sociale samvær ved deltagelse og tilberedning varierer meget fra kommune til kommune. Der har med rette i de seneste år været kritik af de kommunale madordninger en kritik, der er kommet fra de ældre selv, fra pårørende og fra ældrerådene.

DF mener, at kommunerne skal se de ældres kost som en vigtig del af det forebyggende arbejde. I strukturreformen er det netop et centralt element, at kommunerne i fremtiden har ansvaret for forebyggelse, og madordningerne skal derfor vurderes i dette perspektiv. Mange ældre er underernærende, hvilket fører til hyppige indlæggelser, som bestemt ikke er befordrende for et ældre menneskes trivsel.

Ældre klager over, at den udbragte mad under tiden er kedelig, farveløs og smagsløs. De store centralkøkkener og den lange transport af maden er efter DF's mening en medvirkende årsag til, at mange ældre er undervægtige og hurtigere kommet til at lide af sygdomme, idet immunforsvaret nedbrydes.

Sociale samvær og selskab befordrer appetitten og styrker dermed helbredet og livskvaliteten, og derfor skal der lægges vægt på det sociale, både ved tilberedningen af måltidet og ved

spisningen. I udlandet er der foretaget undersøgelser, som fremhæver vigtigheden af netop disse forhold:

Priserne for måltider varierer meget fra kommune til kommune. For mennesker i arbejde kan det være uinteressant, om madordninger, der henvender sig til pensionister, koster 30 eller 60 kr. om dagen, men i den virkelighed, pensionister lever, er de økonomiske perspektiver anderledes. Derfor mener DF, at den kommunale mad skal være til at betale. Prisniveauet kan selvfølgelig diskuteres. Ved førstebehandlingen af beslutningsforslaget udtaltes der såvel af socialministeren og af flere ordførere kritik af den del af beslutningsforslaget, der omhandler en central fastlæggelse af maksimalpriser for kommunale madordninger. Dette var en væsentlig årsag til, at partierne ikke kunne støtte beslutningsforslaget.

DF må erkende, at der ikke kan skabes et flertal for vores beslutningsforslag, men det er positivt, at socialministeren klart tilkendegiver, at hun støtter intentionerne i beslutningsforslaget. DF ser frem til, at socialministeren vil søge satspuljepartiernes opbakning til, at der igangsættes en større undersøgelse af den kommunale madservice, som skal afdække, hvilke problemstillinger som gør sig gældende i forbindelse med den kommunale madservice, og belyse, hvilke problemstillinger der allerede er sat fokus på i indretningen af madområdet, jf. de spørgsmål og svar, der er optrykt i betænkningen.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit, Siumut og Fólkaflokkurinn var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.